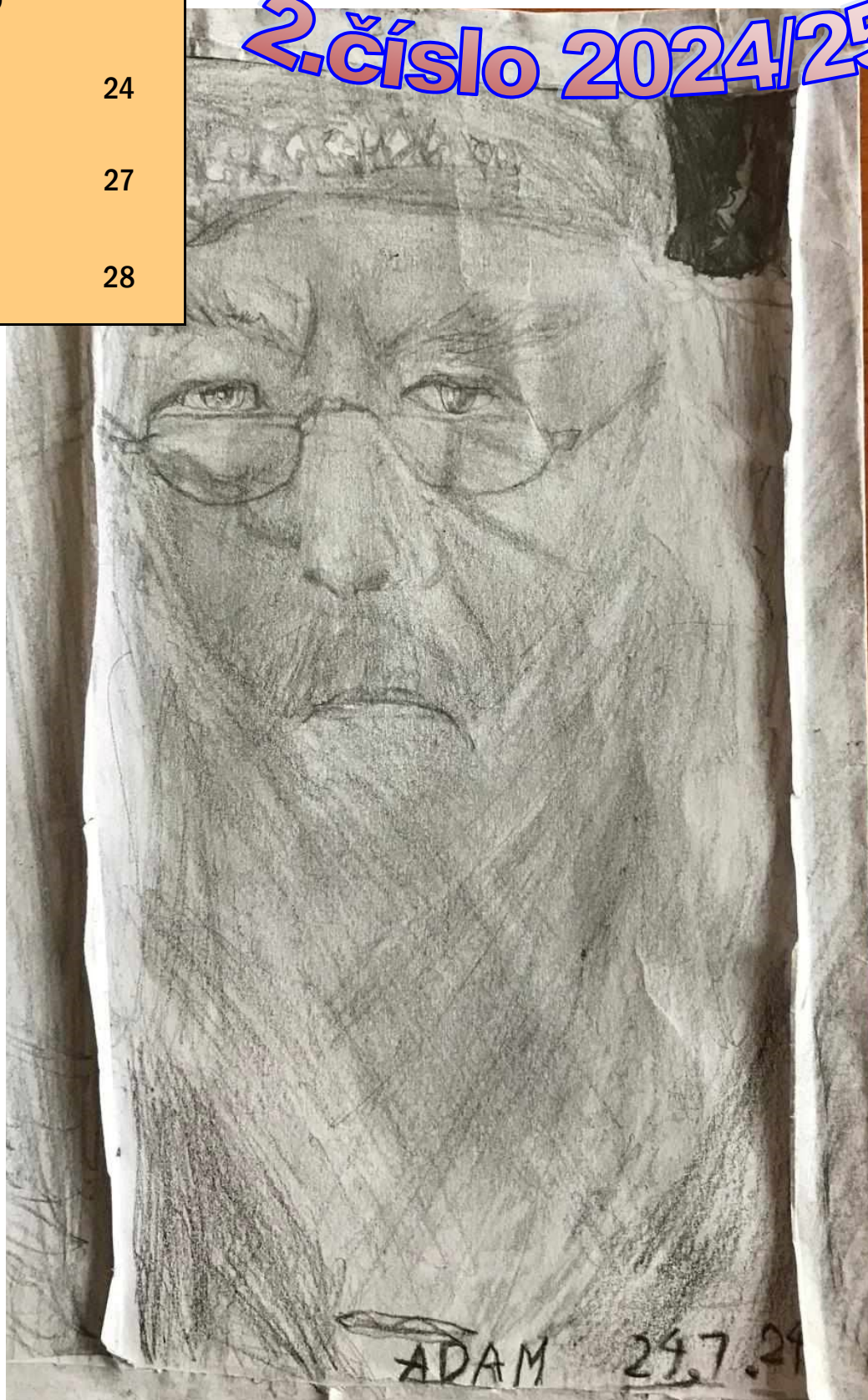


ŠKOLÁČEK

UVNITŘ TOHOTO
VYDÁNÍ:

PRÁCE ZE TŘÍD	2
2.STUPEŇ	24
AKCE ŠKOLY	27
DRUŽINA	28

2. číslo 2024/25



2.B

přípravka





Přípravka v divadle.



1. ročník

1.A



1.C – deštníky

projekt Listohraní

1.C



1.A

1.B





1.B



2. ročník



2.E





2.A



2.E

2.A



3. ročník



3.D



V divadle

3.D a 4.B

Teta Berta? Kdo je teta Berta? To je majitelka kola, kterému chybí veškeré vybavení a je dobré tak akorát do muzea. S tímto kolem napáchá její synovec Tony mnoho dopravních nehod. V divadelní hře si díky Tonymu děti zábavným způsobem opakují pravidla správného chování cyklistů na silnici, dopravní značky i povinné vybavení kola. Hrané divadelní představení bylo krásně propojené s černým divadlem a chytlivými melodiemi, při kterých si děti rády zatleskaly.



4. ročník



4.B





4.A

5. ročník

Žáci se učí jeden od druhého

V naší třídě jsme zavedli nový a velmi zajímavý způsob učení – žáci učí žáky. V hodinách pracovních činností se někteří žáci ujali možnosti předvádět své výrobky a následně učit své spolužáky postupně krok po kroku, jak se k takovému výrobku dopracovat. Tato aktivita měla hned několik cílů a přinesla mnoho pozitivních zkušeností.

Každý žák, který měl možnost předvádět svůj výrobek, si vyzkoušel, jak nelehká věc je předávat ostatním instrukce tak, aby to-

mu ostatní rozuměli. Předvádění a vysvětlování kroků nebylo vůbec jednoduché a děti si musely dobře promyslet, jak postup vysvětlit co nejjasněji a nejpřehledněji. Tato zkušenost jim pomohla uvědomit si, jak důležité je být pozorný a trpělivý, když něco vysvětlují ostatním.

Jedním z hlavních cílů této hodiny bylo posílit u žáků schopnost komunikace a spolupráce. Děti se musely soustředit nejen na to, co říkají, ale také na to, jak jejich spolužáci reagují a zda rozumí jejich pokynům. To je velmi důležitá do-

vednost, kterou si budou moci přenést i do jiných oblastí života.

Dalším cílem bylo podpořit vzájemný respekt mezi žáky. Když si děti samy vyzkoušely, jak těžké může být něco vysvětlit, lépe pochopily, jak se cítí jejich učitelé, když je vyrušují během vyučování. Tato aktivita tedy přispěla k lepšímu porozumění a respektu k práci druhých.

V neposlední řadě měla tato hodina za cíl také rozvoj kreativity a sebevědomí. Děti, které předváděly své výrobky, musely být hrdé na své úspě-

chy a odvážit se je sdílet s ostatními. To jim pomohlo posílit jejich sebe-důvěru a ukázat, že i ony mohou být ve své třídě inspi-rací a učiteli.

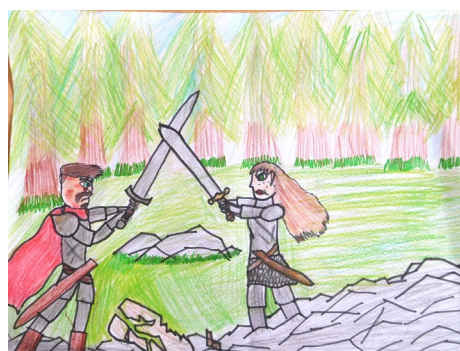
Celkově se tato ak-tivita setkala s vel-kým úspěchem a žáci si ji velmi uží-li. Nejenže se nau-čili nové doved-nosti, ale také si uvědomili, jak dů-ležité je být pozor-ný, respektující a trpělivý při komu-nikaci s ostatními.



Kreslíme naše zážitky

V hodině výtvarné výchovy měli žáci za úkol nakreslit svůj nejlepší zážitek ze dne, kdy byli na školním výletě. Naše kresby se zaplňovaly příběhy, které jsme prožili během školního výletu. Bylo úžasné vidět, jak různorodé dojmy si každý z nás odnesl. Někteří z nás byli okouzleni krásou přírody, kterou jsme viděli po cestě. Pro jiné byla cesta autobusem tím nejlepším zážitkem. Velkou inspirací byla pro některé i návštěva jeskyně. Nesmíme zapomenout na prohlídku hradu Kost, která byla pro mnohé z nás vrcholem výletu.

Kresby hradních věží, rytířů a tajemných komnat zaplnily stránky některých z nás. I ti žáci, kteří se nemohli výletu zúčastnit, se s námi podělili o své zážitky ze včerejšího dne. Malovali své rodiny, nebo chvíle strávené venku na hřišti. Hodina výtvarné výchovy nám tak umožnila nejen vyjádřit své dojmy z výletu, ale také sdílet radost a zážitky s ostatními. Každý obrázek vyprávěl svůj jedinečný příběh a společně jsme si připomněli, jak krásné chvíle jsme prožili.





5.B



5.B



V uplynulém týdnu jsme se v hodinách vlastivědy vydali na netradiční cestu do minulosti českých zemí po husitských válkách. Tato hodina nebyla jen o memorování faktů, ale zahrnovala moderní technologie, tý-

movou spolupráci a kreativitu.

Naše hodina začala tím, že nám paní učitelka rozdala části QR kódů, které jsme museli nejdříve složit a vůbec se najít. Uprostřed každého

QR kódu bylo logo, které se vztahovalo k tématu. Jakmile jsme své kódy sestavili, pokusili jsme se je naskenovat. Ukázalo se, že to není tak snadné, jak se zdálo – části se často pohybovaly, což

ztěžovalo snímání. Některé skupiny si proto své QR kódy nalepily na papír, aby je mohly úspěšně naskenovat. Po naskenování QR kódů jsme ve skupinách začali pracovat na otázce. Každá skupina dostala dvě otázky, na které musela odpovědět. Rozdělení rolí probíhalo hladce – někdo vyhledával informace na mobilu, někdo v učebnicích, jiný psal odpovědi a další se staral o ilustrace. I když většina z nás pracovala pilně, našli se i jedinci, kteří se činnosti moc neúčastnili. Paní učitelka obcházela skupiny, hodnotila naši práci a povzbuzovala méně aktivní členy, aby se zapojili.

Po uplynutí času jsme prezentovali své odpovědi. Každý

člen skupiny představil část, na které pracoval, a doplnil ji ilustracemi. Některým skupinám se prezentace dařily velmi dobře, jiné měly s odpověďmi větší potíže a potřebovaly pomoc od paní učitelky.

Po prezentaci jsme hodnotili naši spolupráci a práci ostatních skupin. Paní učitelka i spolužáci poskytli zpětnou vazbu, kterou jsme měli možnost zpracovat a reagovat na ni. Na závěr jsme

všechny naše projekty vystavili ve třídě, aby si je mohli prohlédnout i ostatní.

Měli jsme i možnost vyjádřit se k celé činnosti. Která část hodiny se nám nejvíce podařila, a ve kterých částech vidíme prostor pro zlepšení. Tato sebereflexe nám pomohla lépe pochopit naše vlastní silné a slabé stránky a získali jsme cenné podněty pro další práci.



vava

Příběh spokojeného spotřebiče

Porím vám příběh vlnosky Chlco, kterou máme doma.

Byl rovná podzim 2016 a mně byly tři roky. Maminka přemýšlela, co by koupila k narozeninám a neměla žádný nápad. V obchodu viděla soutěž o vlnosku a řekla si, že jednou pro každou vyhraje. Hodila, by se do nového bytu, který rodiče rovná koupili na Ražském nábřeží. Spočítala cenu vlny na obrázku v nákupním košíku a odeslala svůj líp do soutěže.

Asi na měsíc, rovná v den, kdy jsem se dozvěděl, že budu mít soutěžence, doháněla další dobrou zprávu. Maminka vlnoska opravdu vyhrála.

Do nového bytu nám ji dovezli asi za týden a tatínek s ní měl velikou radost. Máme ji v obývacím pokoji hned vedle televize. Vždy se do ní 88 lahve vlny, které chladí na rukou teplotu. V noci pěkně svítí. Tatínek si do ní ukládá vlny, která dostane nebo si doveze ze zahraničí. Má pěš potis z pravého dřeva. Vysoko je přesně jako já.

Na Vánoce, Velikonoce a Halloween na ní maminka pokládá různou dekoraci.

Na jaře ale na jednou vlnoska přestala chladit. Tatínek sedy požádal opraváře, který spotřebič prohlédl a objednal mu nový díl. Ten na dvou týdnech dorazil a pan opravář ho vyměnil. Oprava se sedy nebyla rovná levná.

Od té doby naše skvěle slouží a spokojeně funguje.

Adam, 5.C

PŘÍBĚH FÉNU

Byl jsem vytvořen 2.9.2015 v 2001 pro DATART. Seděl jsem v obchodě s jidleni než mě nahouply Novákovci. Rodina Nováků mě používaly deně a deně. Rodina byla hodna a bydlela v opavě. Jednou jsme byly na dovolene v českém sojcarsku. Druhý den pobýval nastal požár a při evakuaci mě našelšči vzali ^{ku}sohy. Jely jsme spojem ČS → PRAHA HL.N. → OPAVA. Doma mě používali ještě čehy. Chovali se ke mě dobře. Jednou jsem se rozbil a byl na mě povolán Láček opravari. Ten mě po dlouhém měsici opravil. O dva roky pozdeji mě používali jen v pátek. Jednou dne se na hlavu Nováka vyli. Klyb vody a v soho se mě nepoužívali jsem nefungoval. Láceli si mě rákít a zase používal. Před měsícem v srpnu mě vzali na dovolenou. Tento měsíc rákít byl složitý při poroděch kdy na mě kopali a nechali mě v krabici v bytu. Překil jsem! Na konec mě dali paní Moravská. Paní Moravská je hodná paní. Má mě ráda... používa mě. Žiju si dobře. Rád jsem si vyprávěl.

Ahoj
fén

Jirka, 5.C

Amira, 5.C

Příběh samocené pračky

Byla jednou jedna pračka, která žila v jednom koutě jednoho obchodu s elektrospotřebiči v jednom velkém obchodním domě. Pračka v tom koutě už stála dlouho a v marně čekala na někoho, kdo si ji koupí. Nikdy byla tak smutná, se brečela, protože chtěla být užitečná a někomu konečně učit prást prádlo. Pračka měla bílou barvu se stříbrným stříbrným kulnem a byla poslední svého druhu. Čekala mezi kvalitnější modely a proto byla dražší.

V jednom bytě byla jedna rodina, která se právě přestěhovala a potřebovala koupit spoustu vybavení. Mimo jiné i nové spotřebiče. V tak jednoho dne šla rodina na nákup do obchodního centra a v obchodě se spotřebiči si začala vybírat novou pračku. Vybírala mezi kvalitnějšími modely a jednu z praček si zamítla. Byla to právě ta pračka, která stála v tom koutě. Při nákupu dostala rodina jako dárek praci prášek s vůní vánočních perníčků. Pračka totiž stála v obchodě od minulých Vánoce. Čuvila byla šťastná, že si ji konečně někdo vybral a našla si rodinu. Majitelé si ji velmi chválili, protože dobře prala

průdlo. Tak se pokračovalo pět let. Co som se pračka rozbila. Rodinu navolala opravář, který pračku opravil. Pračka mohla zase veselě prať. Jenže po dalších šech letech se opět rozbila. Opravy elektrospecialistů se ale zdrazily a bylo výhodnější koupit novou pračku.

Pračka z toho byla šťastná a bala se, že skončí ve smetku. Rodině bylo líto staré pračky a tak se rozhodla darovat ji sousedovi. Ten byl šikovný opravář, kutil a sbíral starých věcí. Byl vždycky rád, když mohl starým věcem oddechnout nový život. Pračku opravil a sloužila mu dalších pět let. Stará pračka byla znovu šťastná, že našla nového domov a zase mohla být někomu užitečná.

Eliška, 5.C

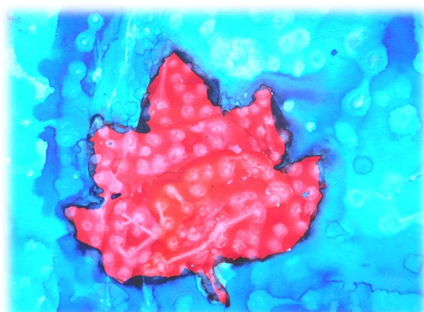
Žehlička Anička

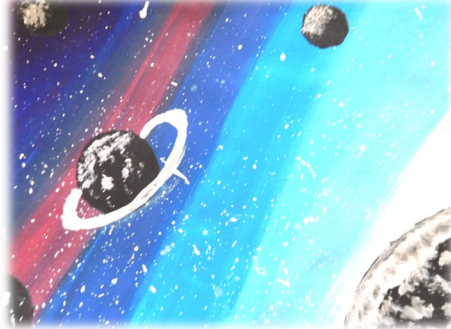
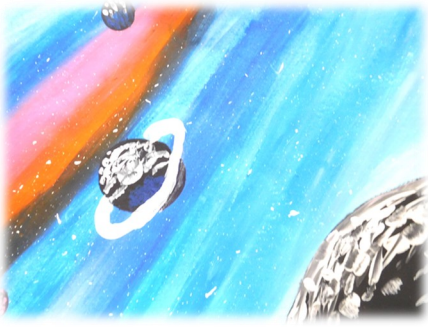
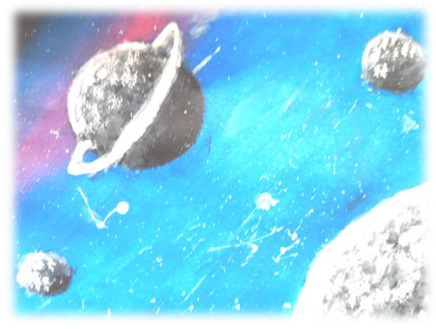
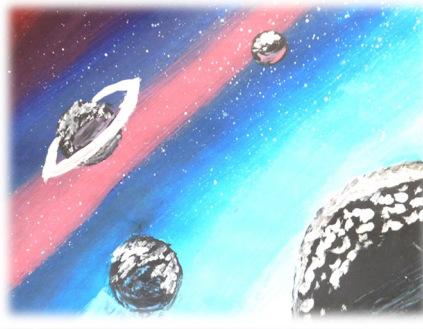
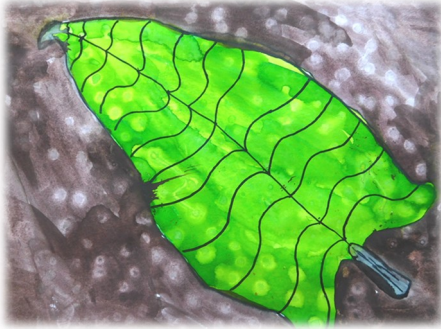
Ahoj, jmenuji se Anička a jsem stará žehlička. Před několika lety mě vyrobili v malé továrně. Když mě vyrobili, odvezli mě i s ostatními žehličkami do obchodu. V obchodě jsem nebyla dlouho. Vybrala si mě jedna paní jako dar pro svou sestru, které se před pár dny narodila dcerka Tereška. Paní Nováková ze mě byla nadšená a své sestře moc děkovala. Malá Tereška rostla jako z vody a já s paní Novákovou jsme měly pořád co dělat. A jak to bývá, když Terka dospěla, tak se odstěhovala. Tak jsme měly s paní Novákovou čím dál méně práce. Až najednou paní Nováková neměla na žehlení sílu a tak mě děti Terky Honzík a Anežka odnesly na půdu.

Jednou ráno jsem neslyšela hukot kávovaru a puštěnou televizi, ale auto a pohřební službu. Pan a paní Novákoví šli večer spát a už se neprobudili. Tak jsem zůstala sama na půdě ve staré skříni. V domě šla občas slyšet meluzína, ale Terka ani její děti nikde. Za pár dnů jsem konečně slyšela Terku, ale ještě někoho. Nějakou starou paní a starého pána. Říkali něco o tom, že se hned nastěhují. Často k nám jezdila jejich vnučka Amála a její králíček Nutylka. Jednou když si Amy a Nuty hrály, Amy usnula. Nutylka se zatím zatoulala na půdu. Za chvíli se Amy vzbudila a Nuty hledala. Našla ji až na půdě, jak leží u mé skříně. Otevřela ji a „Ejhle stará žehlička.“ řekla. Vzala mě dolů a ukázala babičce. „Jé Aminko, to je stará žehlička, kde jsi ji našla?“ „Na půdě, babi.“ „Víš, jak se nahřívá?“ „Ne, a ty jo, babi?“ „Jo.“ „A jak?“, zeptala se Amy. „Na kamnech.“ „Vážně?!“, diví se Amy. „To ještě nebyly napařovací žehličky. Takové jako je ta tvoje už se nepoužívají“, řekne babička. „Aha, tak to je vzácná“, řekne Amy a začne mě leštit. Když mě vyleštila, dala mě na policičku a čestné místo, kde žiju dodnes. Občas si na mě vyskočí Nuty, ale jinak je to skvělý domov.

2. stupeň

Loňská 5.B – konec června





Pokyny

Loni jako pátáci a letos už jako šestáci spolu s vyššími ročníky pracují na projektu



Ve čtvrtek 26. září se žáci 6., 7. a 9. ročníků zapojili do Evropského dne jazyků, který se slaví po celé Evropě již od roku 2001.

Smyslem akce je oslava jazykové a kulturní

rozmanitosti v Evropě a podpora vzdělávání v oblasti cizích jazyků.

Evropský den jsme oslavili formou projektového dne v průběhu vyučová-

ní. Žáci 6. a 7. tříd byli rozděleni do skupin, aby si vyzkoušeli různé aktivity, které pro ně připravili žáci 9. ročníku. Na slepé mapě přiřazovali hlavní města evropských států. Na stanovišti „V restauraci“ si vyzkoušeli, jaká jídla poznají v Estonštině. Dále se naučili základní povely ve škole v Maďarštině, Iršti-

ně, Španělštině, Švédštině, Portugalštině, Italštině a Rumunštině a se-

známili se se slavnými osobnostmi, budovami, přírodními památkami a

kulturou Slovenska, Francie, Španělska atd.



v cizí zemi



jídlo



v zoo

akce

Jedno listopadové úterý se naši žáci z 5.B a 5.C vydali na návštěvu Památníku Terezín. Tato exkurze byla zaměřena na poznání historie naší země a její obtížné minulosti, která je součástí učiva ve vlastivědě. V Terezíně se děti dozvěděly o osudech lidí, kteří zde byli během druhé světové války vězněni. Pro mnohé to bylo velmi emotivní, protože Terezín představuje místo, kde lidé prožívali těžké chvíle plné strachu a nejistoty. Žáci měli možnost vidět autentické prostory, projít si místa, kde vězni museli žít, a seznámit se s tím, jak těžké podmínky zde panovaly.

Celý program byl přizpůsoben věku dětí, aby lépe porozuměly historickému kontextu a zamyslely se nad hodnotami jako je

svoboda, lidskost a tolerance. Žáci měli možnost ptát se na vše, co je zajímalo, a jejich průvodci jim trpělivě odpovídali. Žáci se naučili nejen o historii, ale také o důležitosti respektu a vzájemné úcty mezi lidmi. Návštěva Terezína byla pro všechny velmi poučná. Tento den jim přinesl cenné zkušenosti a uvědomění, že historie je důležitá nejen jako součást učiva, ale i jako připomínka toho, jaké hodnoty bychom měli v životě chránit.



družina

Strašidelná stezka

Děti a rodiče si užili strašidelnou stezku kolem školy.

